

เสี้ยวหนึ่งของชีวิตท่านนบี

ชีวิตของท่านเราะซูลุลลอฮ์

ตอน

“ศึกป้องกันสังฆกรรมอันเกรียงไกร”

ทิวพระนาม อีลาฮี ที่ทรงศักดิ์
ขอให้ข้า เขียนกลอน อักษรกาหน์
จะเริ่มเรื่อง เรื่องมณี ที่ล้ำเลิศ
มหาบุรุษ ถือกำเนิด ได้เกิดมา
จันทร์สิบสอง ร็อบบ็อล เอาวัลมาส
มุฮัมมัดฯ อุบดีมา เพื่อสากล
ท่านเป็นบุตร अबดุลลอฮ์ - อามีนะฮ์
ณ ดินแดน แสน์ไกล - ชาฮูดีฯ
ขอรบรัด ลัดเฉพาะ เรื่องการศึกษา
ท่านต่อต้าน ค้านอาธรรม เป็นสำคัญ
กระแสน้ำแห่ง สังฆกรรม ต้องนำโลก
ให้มนุษย์ มีธรรม ประจำใจ

ศึกปรปักษ์ รักษาธรรม ครั้งแรกสุด
พิฆาตฆ่า มวลหมู่ คัดรูปवाल
อันการศึกษา ครั้งนี้ เกิดที่ทุ่ง-
มะดีนะฮ์ ท่านนบี ได้ไปถึง
พลังบุรุษ มุสลิม นั้นมีน้อย
ไร้รถรบ ไร้ม้าศึก ไร้เกราะกำ-
ท่านนบี ได้อ่อนวอน อัลลอฮ์เจ้า
ทั้งให้รอด ปลอดภัย หมู่ริปู

ศึกดุเดือด เลือดไหลหลัง มหาบุรุษ
คนต่อคน เช่นฆ่า มหาประลัย
พวกปีศาจ พวกผีห้า บ้าอำนาจ

อภิรักษ์ พิทักษ์โลก อันไพศาล
พจมาน หวานทั่ว พลุธา
สุดประเสริฐ เลิศลักษณ์ เป็นหนักหนา
คือมหา ศาสตรา ประชาชน
ประวัติศาสตร์ ชาตินุชย์ เพิ่มอีกหน
สอนธรรมมา มหาชน ให้คนดี
อยู่มีกกะฮ์ นครา สง่าศรี
เกิดในปี - ที่ทัพช้าง ไปโรมรัน
ท่านผนึก กำลัง พลังมัน
เพื่อป้องกัน สังฆกรรมอัน เกรียงไกร
เป็นเทียนโบก กลางลม สว่างไสว
อิสลามไซร์ ไฟโรจน์ ชัชวาล

รัฐบุรุษ มุสลิม สามารถต้าน
ผู้สันดาน มารโหด โฉดชั่วจริง
บาตรูเป็น ชานกรุง เมืองใหญ่ยิ่ง
ที่ทัพพิง เฝยรัตน์ สังฆกรรม
กระจ้อยร่อย น้อยนิด มีหน้าข้า
บังอาวุธ สุดเลิศล้ำ ของศัตรู
ของจงเข้า ช่วยสบชัย ในการสู้
จึงหาญอยู่ สู้ไพร่ จนมีชัย

ศึกอุหุด ยุทธการ อันยิ่งใหญ่
ไม่เว้นไว้ ชีวา ต้องฆ่ากัน
มันเกรี้ยวกราด พิฆาตฆ่า ให้อาสัญ

มุฮัมมัดดา ชัดผล ประโยชน์มัน
มันมุงมาต ปรารณา ฆ่าให้ได้
ดวงชีวัน ท่านนบี ทุกเวลา
ศีกครานั้น มุสลิม ไม่แพ้น้ำ
ไม่รักษา หน้าทีตาม กำหนดการ
ในวันนั้น แสงสุรีย์ เป็นสีเลือด
ปรุพี คงพิโรธ เป็นพื้นไฟ

จึงมุงที่ ชีวัน ท่านศาสดา
อัลลอฮฺไชร์ ได้พิทักษ์ อารักขา
มิให้ต้อง ศาตรา อาวุธมาร
หากดวงแด ไม่โลภา มหาศาล
แม้มมปราณ ท่านนบี เกือบสิ้นไป
ท้องฟ้าเดือด แค้นคั่ง ดั่งไฟไหม้
เราะซูลไชร์ อาบเลือด ซโลมดิน

ครั้งที่สาม สงคราม สนามเพลาะ
ร่วมรัก ร่วมสมัคร ร่วมใจทมิฬ
มหาบุรุษ มุสลิม ปรีกษาคิด
ตามความคิด ซัลมาน ฟารีซี
มุสลิม ร่วมจิต ร่วมคิดสู้
แม้พลัง มุสลิม มีน้อยไป
ราตรีหนึ่ง...อัลลอฮฺคง ทรงพิโรธ
พายุโหด โทมกระหน่ำ ไม่นำพา
ดัสกร ถอนทัพ กลับไปแล้ว
ยังมุงร้าย หมายเบียด ด้วยเกลียดชัง
การสงคราม สองความคิด ยังเดือดดุ
สละชีพ ชีวัน จนบรรลัย

ทั้งนี้เพราะ พันธมิตร มหาหิน
ล้อมธานี ดินแดน ท่านนบี
ปียมิตร คัดกลศึก สมศักดิ์ศรี
เห็นควรที่ ขุดคูรอบ ป้องกันภัย
ด้านศัตรู ชูธงรบ โบกไสว
แต่น้ำใจ สู้ตาย วายชีวา
มนุษย์โหด โหดเหี้ยม มหิงสา
ทุกทิศา ทำลายค่าย ศัตรูพัง
แต่ยังแ้ว แ้วสำเนียง เสียงโอหัง
ยิ่งพลาดพลัง ยิ่งอยากยุทธ์ มุงเอาชัย
ร้อนระอุ รบกันหนัก จนดักชัย
จาริกไว้ ในประวัติ สัจธรรม

มุฮัมมัดดา รัฐบาลฯ สุดประเสริฐ
เป็นนบี ที่พิทักษ์ สัจธรรม
จะขอจบ บทกลอน อักษรศรี
ขอผู้ทรง องค์เอกะ อภิบาล

ทั้งเลอเลิศ เปรีื่องปราด ฉลาดล้ำ
ชี้ทางนำ ธรรมบุญ ด้วยกุรอาน
ด้วยวจี ที่ร้อยกรอง อักษรสาร
จงโปรดปราน ท่านผู้อ่าน ทุกท่านเทอญ

อ.อาบูบกาตาร์

๑๓ ตุลาคม ๒๕๓๓